

18 April 1945

Lieve Vader en Moeder.

Ik schrijf U beiden nu maar gauw op de derde dag dat we hier bevrijd zijn geworden. We hebben een grote kans dat de brief zeer gauw bij u zal zijn en daarom zal ik gauw niet al te uitvoerig, daar ik hem anders niet op tijd klaar krijg, het belangrijkste schrijven. Na de laatste keer dat Oom Dries (zo zal ik hem nu maar noemen want het kan toch geen kwaad meer) in December 1944 bij ons was geweest hebben we niet veel rust meer gehad. We zagen toen al langzaam maar zeker het einde van de lange tocht naderen. En nu is het gebeurd en we zijn zo vrij als een vogeltje in de lucht. Och Vader en Moeder kunnen niet begrijpen hoe bang we waren toen een in D.

(Doetinchem) en omstreken gevochten is. Want ik denk altijd nog dat U daar niet ver van af hebt gezeten en misschien nu ook nog zit. Ik hoop maar dat het niet zo erg gegaan is dan dat ik denken vooral dat U en alle verdere kennissen het er zonder kleerscheuren hebt afgebracht. Maar zolang ik dat niet weet ben ik niet gerust en daarom zodra U deze brief krijgt hopen Knol en ik dat U zo gauw mogelijk bericht mee terug doet aan degenen die maar hier deze kant weer uitkomt!!

Met ons is alles best in orde hoor. Het was zondagmorgen 15 April dat de 1^e Canadese tanks en motorrijtuigen Leeuwarden binnen jaagden en het was eigenlijk pas op de morgen van 17 April dat het pas goed tot me door wou dringen dat we vrij waren. Lieve Vader en Moeder misschien hebt U het wel geweten misschien weet U het ook nog niet maar in ieder geval we kunnen nu wel schrijven waar we altijd in Friesland geweest zijn. Het is in een heel klein dorpje genaamd

Blessum op een afstand van 7km ten Westen van de hoofdstad van Friesland, "Leeuwarden". Bij L. en J. Mollema van beroep Veerdrijvers. Later of al gauw misschien zullen we alles en alles hopelijk we helemaal vertellen. Blessum ligt aan een weg die dood loopt en is behuisd met een kleine 40 huisgezinnen. We kennen hier iedereen en allemaal kennen ze hier ons ook. Maar nu weer verder. Eerst feliciteer ik Vader nu maar vast met zijn verjaardag want die staat ook al weer gauw voor de deur. En Moeder ook van harte mee gefeliciteerd. We zullen de 24e toch nog wel niet thuis zijn al had ik er ik weet niet wat voor over om maar zo gauw mogelijk naar U toe te komen. Maar dat kan nu niet want Oom Dries die zou ons op komen halen, die heeft ons ook weggebracht. In ieder geval iedere dag die voorbij gaat is één! En op die manier zullen we nu maar wachten op de tijd dat we op U toe kunnen vliegen en vertellen kunnen totdat we helemaal niets meer weten. In ieder geval weet u nu hoe het hier is. Morgen de 19e April is het de laatste dag van het eieren zoeken en dan

2.

zullen we, ik en mijn twee eiersoek kameraden van vorig jaarnoot eens als besluit een hele dag het land in! Op het ogenblik hebben wij het 80^e kievietsei al gevonden. Nu hoop ik maar dat U dit kleine eindje schrijven gauw bij U zal zijn. Tot nu toe heeft **Hij** ons geholpen en moge **Hij** ons ook verder helpen inde tijden die komen. Dat de Vrede nu ook gauw zal komen daar twijfel ik geen ogenblik aan. Hoogstens nog drie weken maar dan zal het wel gedaan zijn. Vader zal al wel aardig met de heren Canadezen, Engelsen en Amerikanen kunnen keuvelen. Wij niet, alleen als je ze in het Engels groet dan zeg je zo iets als " Good bay Tommy " (Good bye Tommy)

Nu eindig ik morgen moet de brief bij een broer van Oom Dries zijn.

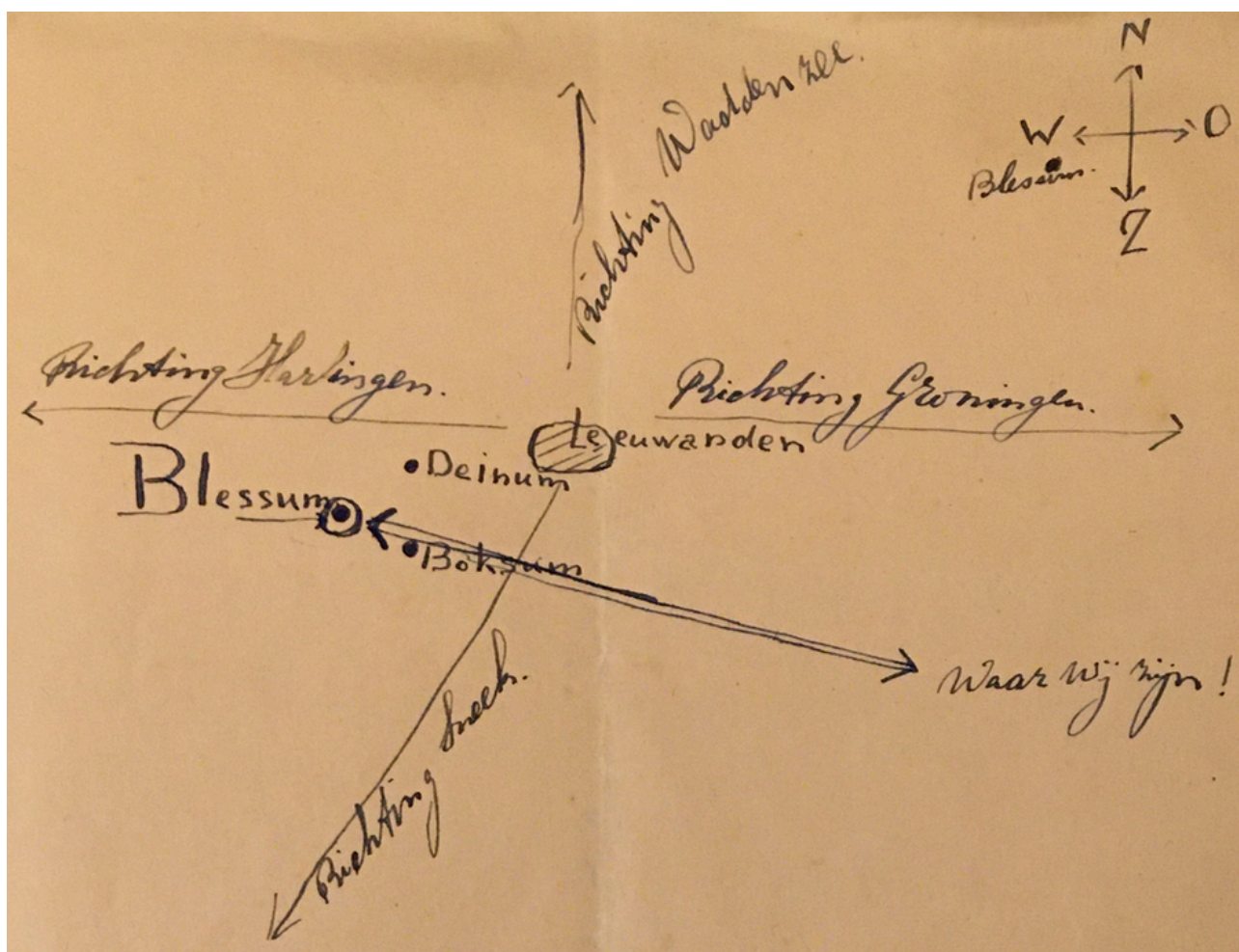
Lieve Vader en Moeder voor U ieder een paar stevige kussen en tot weerziens !

U liefhebbende zoon Hans

P.S.

Het is hier schitterend weer!

Dag! Hampel!

De Groeten van
 Pake Luwe, Beppe Minke
 Oom Johannes, Tante Trijn
 Jan, kleine Willem en Minke
 De Boer en Boerinne
 De Bakker en de Bakkerinne